

UTCAI VADÁSZ (VÂNĂTOR PE STRADĂ)

Robert Șerban

Akkora volt a hideg, hogy néhány lehulló hajszálam a nadrág szöveteibe fagyott. Teljesen össze voltam zavarodva. Egyetlen rend ruhám volt, az is tengerkék és nyári. A szilveszteri bulihoz pedig decens öltözet illik. Minden hülye tudja, hogy egy multinál az ajánlás (kiöltözésre): mézmázba csomagolt parancs. Alkalmazkodtam hát, felvettem az öltönyt, hozzá fehér inget és esti fényhez illő gránát nyakkendőt. Reggel volt, összekoccantak a fogaim, vacogtam kurta télikabátomban, amelyen vidáman süvített át a mínusz tizenhat Celsius. Sietve igyekeztem a munkahelyre: el ne késsek, s főleg hogy megmelegedjek.

Mikor megláttam húsos lábait, amint lassan mozogva mintha levegőmintát vennének a barna harisnya alól, megráztam a fejem, mint a rajzfilmek menekülésre kész figurái, mielőtt a hihetetlen látványtól elszörnyedve végsebességre kapcsolnának. Megálltam.

Bizonyára, mert már nem halotta félcipőm kopogását, felém fordította a tekintetét. Iulia volt a könyvelési osztályról. Sarkiróka áncugba burkolózott, amely leért az alacsony sarkú kék csizmáskáig, fején pedig, a tetőn, ugyancsak sarkiróka-sapka vöröslött. Alig tudtam ráismerni.

Mosolygott, és folytatta útját. Öles léptekkel eredtem a nyomába.

Jó reggelt, előzött meg a köszöntéssel.

Kézcsókom.

Hideg van.

Á, nem vészes, nyári.

Élénkvrörsre rúzsosztott ajka Brad Pitt exnejét juttatta eszembe.

Jössz a bulira?

Hát, ha muszáj, kész örömmel.

Ha a karácsonyi buli is kész robot... Szilveszterkor mit csinálsz? Még nem tudom... Majd csak találok valamit... Az utóbbi években szerencsém volt. Tudod, mit mond Marin Preda egyik hőse: a véletlen murik a legeslegjobbak.

Lehet, de a valóságban más a helyzet.

Jó illata volt, igényes parfüm. Iceberggel szórhatta be magát, gondoltam, és összeszorítottam a szám, nehogy nevessek, mert akkor meghallja, amint összeverődnek a fogaim.

Fázol? kérdezte anyásan.

Nem bírom. Jó, hogy nem havazik is.

Ó, újévre biztosan lehull. A hegyekben lesznek, csodás lenne a szilveszteri havazás.

Hát a hegyekben mindig van hó, ott vagány minden...

Igen, de néhány hópehely, épp újév hajnalára...

Majd a cég elintézi, ne izgulj.

Fejét kissé oldalra dűtve kacintott. Lehet, még ma megoldom a szilvesztert, gondoltam, de erős csaholás vonta el a figyelmemet. Nem túl távol tőlünk gazdija pórázát rángatta egy német dog. A hölgy képtelen féken tartani, a kutya kitepi magát, és

a pórázal együtt hatalmas ugrásokkal érkezik felénk.

Menekülésre fogtuk, de alig tettünk meg három vagy négy métert, a megvadult állat Iulia hátára ugrott, földre döntötte és morogva harapdálni kezdte. Úgy tettem, mintha követ kapnék fel a földről, hátha megjíed, hátrahőköl és békén hagyja kétségbeesve sikoltozó kolléganőmet; de vagy nem vett észre, vagy nem is törődött velem, ádázul szaggat-

ta a sarki róka bőréből készült bundát, amelybe a könyvelőnő burkolózott.

A nő fejéhez kapva letéptem róla a rókasapkát, két keményet füttyentettem. A kutya felnézett, rám emelte a pofáját, én pedig teljes erőmből, magas ívben elhajítottam a süveget.

A dög utána. Nekirugaszkodott, valósággal kilötte magát a kocsiútra, és éppen mikor elkapta a levegőben – mielőtt a fagyos aszfalra suppant volna –, telibe találta egy Audi.

Az egyik tárgyaláson Iulia tanújaként vettem részt, a másikon vádlottként, mint Max halálának erkölcsi tettese.

Fordította Bölöni Domokos

ROBERT ȘERBAN (1970. október 4., Turnu Severin, Szörényvár) román író. Temesváron lakik.

ott voltunk

KIS RÉSZEKBŐL A NAGY EGÉSZ

Csikszeredában, a Székelyföld Galériában nyitották meg október 1-jén Vorzsák Gyula helybéli képzőművész kiállítását. A tárlatot méltató Zsigmond Márton képzőművész kiemelte, az alkotások között egyaránt vannak benyomásozó, kifejező jellegű és szerkezetteli művek is, de olyanok is, amelyek mindhárom ötvözik. A tizenhét kiállított alkotás nagyrészt ragasztásos módszerrel készült.

Mihály Gergő, a Hargita Kiadóhivatal vezetője, Zsigmond Márton képzőművész, valamint Vorzsák Gyula képzőművész és kisfia a megnyitón

„A kollázskészítők népes táborából Gyulát különösen Henri Matisse francia festő ilyen jellegű alkotásai ihlették. E tény példázza a *Tánc* című kép, amely a mozgás dinamikájának plasztikus kifejezője. Ember és természet viszonyát jeleníti meg nagy kifejezőerővel a *Tenger* című, temperával készült előtanulmány, és az ugyanezt a címet viselő kollázs. A természeti

erők tombolása, a beható erőteljes férfialak látványa egyszerre sejteti a leszármazottként, tehát részként, de a nagy egészszel versenyre kelőként is az embert” – mutatta be egyik-másik alkotást Zsigmond Márton. Mint elhangzott, Vorzsák Gyula számára vonzó látvány a melankolikus hangulatú külváros, de nem kevésbé a természeti táj. Tanúbizonyosság erre a kiállításon

is látható *Periféria télen* és *Február* című alkotása, a *Kútba néző csillagok* pedig különös költői telítettséggel bír – magyarázta a képzőművész. „Az én kedves, fiatal képzőművész barátom, Vorzsák Gyula családapaként, tanárként, festőművészként él és folyamatosan teljesít teljes egységben három feladatot.”

Pébé

LAPSZÁMUNK SZERZŐI

- Bálint Tamás** (1985, Székelyudvarhely) költő, közgazdász
Bölöni Domokos (1946, Dányán) író, szerkesztő
Böszörményi Zoltán (1951, Arad) költő, író, szerkesztő
B. Tomos Hajnal (1957, Négyfalu) újságíró, költő
Czegő Zoltán (1938, Bukarest) költő, író, újságíró
Fekete Vince (1965, Kézdivásárhely) költő, szerkesztő, műfordító
Gazda József (1936, Kézdivásárhely) író, szociográfus, tanár, művelődésszervező
Gáspár Ferenc (1957, Budapest) író, újságíró
Halmosi Sándor (1971, Szatmárnémeti) költő, műfordító
Hekl Krisztina (1976, Mór) író, költő
Kozma Attila (1977, Kovászna) színész, humorista
Lajtos Nóra (1977, Püspökladány) író, költő, irodalomtörténész, kritikus, szerkesztő
Lázár Balázs (1975, Szolnok) színész, költő
Lövetei László László (1972, Lövete) költő, műfordító, szerkesztő
Magyary Ágnes (1975, Kolozsvár) író, tanár
Miklósi Szabó István (1977, Sepsiszentgyörgy) író
Nagy Milán László (1998, Szolnok) költő, gyógypedagógiai asszisztens
Péter Beáta (1982, Csikszereda) író, teatrológus, újságíró
Sántha Attila (1968, Kézdivásárhely) költő, író, irodalomtörténész
Sohár Pál (1936, Budapest) költő, műfordító
Șerban, Robert (1970, Szörényvár) író
Zorkóczy Zenóbia (1971, Székelyudvarhely) színésznő, előadóművész

Lapszámunkat **Siklody Ferenc** (1968, Gyergyószárhegy) grafikusművész alkotásával illusztráltuk.

Mellékletünk az **Előretolt Helyőrség lapcsalád** tagja • Kiadja az **Erdélyi Médiatér Egyesület**. Cím: RO-410010 Nagyvárád, Mihai Eminescu u. 62/1. • Kiadásért felelős: **Mohácsi László Árpád** • Főszerkesztő: **Szentmártoni János** • Felelős szerkesztő: **Sántha Attila** • Szerkesztők: **Bálint Tamás, Muszka Sándor, Péter Beáta, Varga Melinda** • Főmunkatárs: **Miklósi Szabó István** • Szerkesztőségi titkár: **Péter Beáta** • Tördelés, korrektúra: **Prima Press Kft.** • Szerkesztőség: RO-530211 Csikszereda, Márton Áron utca 18. • Postai cím: Előretolt Helyőrség, RO-530220 Csikszereda, OP 1, CP. (postafiók) 31. E-mail: **office@eloretolthelyorseg.ro** • ISSN 2601-8446, ISSN-L 2601-844 • **www.helyorseg.ma** • Támogató: **Emberi Erőforrások Minisztériuma** • Támogatáskezelő szervezet: **Petőfi Kulturális Ügynökség Nonprofit Zrt.**